

Sygn. akt VII K 221/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VII Wydział Karny w Hajnówce

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Front

Protokolant: Edyta Bartoszewicz

przy udziale prokuratora Andrzeja Russko

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 16 września 2015 r. w Hajnówce

sprawy A. R., syna M. i T. z domu M., urodzonego w dniu (...) w H.

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 maja 2015 r. około godziny 17.00 w miejscowości H. na ul. (...) prowadził samochód osobowy marki B. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, to jest powyżej 2,00 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest o czyn z art. 178 a § 1 kk

o r z e k a:

I. oskarżonego A. R. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178 a § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

III. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

IV. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 15 maja 2015 r.,

V. na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych,

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120,00 (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 70,00 (siedemdziesięciu) złotych.

Sygn. akt VII K 221/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 maja 2015 r. około godziny 17.00 na drodze publicznej – ulicy (...) w H. – A. R. prowadził samochód osobowy marki B. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, to jest powyżej 2,00 mg/dm³ zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego A. R. (k. 17) oraz pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie, w szczególności notatki urzędowej z czynności kontroli drogowej przeprowadzonej wobec oskarżonego (k. 1), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k. 2) i świadectwa wzorcowania alkomatu (k. 3).

Oskarżony A. R. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał okoliczności związane ze spożywaniem alkoholu, a następnie prowadzeniem pod jego wpływem samochodu. Po zapoznaniu z treścią art. 335 kpk, wyraził zgodę na dobrowolne poddanie się karze w wymiarze 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, orzeczenie wobec niego środka karnego 3 lat zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych z zaliczeniem na jego poczet okresu zatrzymania prawa jazdy, orzeczenie świadczenia pieniężnego w wysokości 5.000 zł oraz obciążenie opłatą i pozostałymi kosztami sądowymi. Uzgodnione warunki sankcji karnej zostały zawarte w sporządzonym na piśmie oświadczeniu, które zostało przez oskarżonego podpisane.

Do aktu oskarżenia prokurator dołączył wniosek o wydanie wobec oskarżonego wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej kary i środków karnych bez przeprowadzania rozprawy w wymiarze zaproponowanym przez oskarżonego.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, w tym również przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie budziły wątpliwości oraz zasługiwały na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności. Okoliczność kierowania przez oskarżonego samochodem po drodze publicznej znajdowała potwierdzenie w notatce urzędowej sporządzonej przez funkcjonariuszy policji z czynności kontroli drogowej. Stan trzeźwości oskarżonego został ustalony za pomocą urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem powyżej 2,00 mg/dm³. Przeprowadzony pomiar stężenia alkoholu uznać należy za wiarygodny, został on bowiem dokonany certyfikowanym urządzeniem, którego wzorcowanie posiadało ważność do dnia 29 września 2015 r. Zgodnie z art. 115 § 16 pkt 2 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu zachodzi, gdy zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekracza 0,25 mg/dm³.

Mając powyższe na uwadze, fakt popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budził wątpliwości. Prowadząc samochód osobowy na drodze publicznej w stanie nietrzeźwości, wypełnił znamiona czynu określonego w art. 178 a § 1 kk.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie spełnione zostały, sprecyzowane w art. 335 § 1 kpk (w brzmieniu sprzed 1.07.2015 r.), przesłanki uwzględnienia wniosku prokuratora o wydanie wobec oskarżonego wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z nim kary i środków karnych bez przeprowadzenia rozprawy. Okoliczności popełnienia czynu nie budziły wątpliwości, a w świetle wyjaśnień oskarżonego można było także wysnuć wniosek, że cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzania rozprawy.

Wprawdzie zgodnie z art. 424 § 3 kpk w brzmieniu obowiązującym po 1.07.2015 r. uzasadnienie wyroku wydanego w trybie art. 343 kpk można ograniczyć do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć, celowe w niniejszej sprawie było jednak zdaniem Sądu choćby związane uzasadnienie także wymiaru kary.

W ocenie Sądu, uzgodniona przez oskarżonego z Prokuratorem kara jest zgodna z ogólnymi dyrektywami jej wymiaru, w tym w szczególności jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz stopnia zawinienia sprawcy. Pod uwagę wziąć tu przede wszystkim należało znaczny stopień nietrzeźwości oraz fakt prowadzenia pojazdu bezpośrednio po spożyciu alkoholu. Oskarżony miał zatem pełną świadomość znajdowania się w stanie nietrzeźwości, a mimo

to zdecydował się na jazdę samochodem. W tym stanie rzeczy za adekwatną można było uznać karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata. Oskarżony nie był dotychczas karany i pomimo, że kara nie będzie efektywnie wykonywana, będzie to zdaniem Sądu wystarczające do osiągnięcia jej celów, przede wszystkim w zakresie prewencji indywidualnej.

Nadto, na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. W ocenie Sądu, oskarżony swoją postawą dał podstawy do tego, aby przyjąć, że nie gwarantuje zachowania należytego bezpieczeństwa w ruchu drogowym i że winien być z grona jego uczestników wyeliminowany. Na poczet zakazu zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 15.05.2015 r.

Wobec oskarżonego orzeczono także na podstawie art. 49 § 2 kk świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Choć w dacie popełnienia czynu nie obowiązywała jeszcze nowelizacja kodeksu karnego, zaostřejająca odpowiedzialność karną nietrzeźwych kierowców, w związku z czym świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł nie miało charakteru obligatoryjnego, w niniejszej sprawie Sąd zaakceptował wnioskowany przez prokuratora, i co ważne zaakceptowany przez oskarżonego, wymiar tego środka karnego w takiej właśnie wysokości. Pod uwagę wziąć należało wspomniany już wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego oraz fakt, że będzie to denatowi jedyna sankcja wykonywana efektywnie. W przypadku braku tego orzeczenia powstawałoby wrażenie bezkarności oskarżonego, co byłoby niepożądane z punktu widzenia prewencji ogólnej.

Opłatę wymierzono na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983 nr 49, poz. 223 t.j. ze zm.), o kosztach orzeczono na mocy art. 627 kpk.